

indtægt og skattepligtige Formue var noget større paa Frederiksberg end i København. Jeg har ladet de Tal, det ærede Medlem nævnte — det var jo en lang Række —, gennemgaa af Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning, men jeg beklager at maatte sige, at man har været ganske ude af Stand til at finde, hvorledes det ærede Medlem er kommet til disse Tal, og ved en Beregning, som den økonomiske Forvaltning derefter selv har foretaget, er man kommet til ganske andre Tal. Jeg ser mig derfor ikke i Stand til nærmere at gaa ind paa disse Tal — Grundlaget er altsaa ikke rigtigt —, men jeg erkender gerne, at Forholdet er det, at den gennemsnitlige Skatteindtægt og den gennemsnitlige skattepligtige Formue paa Frederiksberg er noget større end i København. Herfor har imidlertid Københavns Kommune faaet Vederlag, et endog meget rigeligt Vederlag, gennem Selskabsbeskatningen og Erhvervsbeskatningen. Naar Forholdet er det, at Frederiksberg Kommune kun faar en meget ringe Del af Selskabsskatten, fordi kun meget faa Selskaber har anmeldt Hjemsted paa Frederiksberg, og Kommunen yderligere saa godtgøre København en stor Del af sin Skatteindtægt fra Personer som Godtgørelse for Erhvervsskat, saa svinder selvfølgelig den Fordel, som Frederiksberg kan have ved, at den gennemsnitlige Skatteindtægt og skattepligtige Formue i Frederiksberg ligger noget over den i København.

Der kan ikke være Tvivl om, at naar man gør Forholdet rigtigt op, kommer man til det Resultat, at København ikke er kommet økonomisk til kort overfor Frederiksberg, men det omvendte er Tilfældet. Vi har i mange Aar paa Frederiksberg følt det som et overordentligt Tryk, navnlig at vi skulde afgive den store og stedse stigende Erhvervsskattegodtgørelse til København, vi har følt os i høj Grad handicappet i vore Bestræbelser for at holde Kommunens Udgifter og derigennem Borgernes Skattebyrder nede. Skønt Forholdet er det, at Sparsommeligheden har siddet i Højsædet i det frederiksbergske Styre i en lang Aarrække, har det dog lige til 1922 været umuligt for os at komme ned paa lavere Skatter end København. Først i Aarene 1922—23 og 1923—24 er det lykkedes, ved gennemført Sparsommelighed og Resignation, at faa Kommuneskatten sat 10 pCt. lavere paa Frederiksberg end i København. Jeg ved nok, at det er noget, man i København har taget os overordentlig

ilde op, men i en Tid, hvor Landets Stilling er, som den er, og hvor der fra alle Sider — og med Rette — opfordres til at spænde Livremmen ind, sætte Forbruget ned, skulde jeg dog tro, at man her i denne Sal ikke vilde betragte det som noget forkasteligt eller strafværdigt, at ogsaa en Kommune ved gennemført streng Sparsommelighed søger at holde sine Udgifter nede, saaledes at man kan lette de store Byrder, der hviler paa Borgerne. Skal der tilvejebringes Ligelighed, vil jeg henstille, at man søgte at gøre det derved, at man i København anlagde en saadan streng Sparsommelighed, at man kunde komme ned til de samme Skatter, som vi har paa Frederiksberg. Der vilde da maaske opstaa en Kappelstrid mellem de to store Kommuner om, hvem der kunde levere Borgerne de kommunale Goder paa de billigste Vilkaar, og dette, tror jeg, vilde vinde Bifald ikke blot i denne Sal, men sikkert ogsaa ud over Landet, thi jeg tror, det vilde være i bedste Overensstemmelse med de Bestræbelser, der nu fra alle Sider udfoldes for at bringe vort Pengevæsen i Orden og bringe vor Mønt op paa en sund Fod.

Peder Hedebo: Det kan naturligvis kun glæde mig, at det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) nu kommer frem til den Debat, som jo egentlig hørte hjemme ved Sagens første Behandling, og som han for Aar og Dag siden her fra denne Talerstol har lovet mig ved den Lejlighed at ville deltage i. Det skete ikke da, men det ærede Medlem er altsaa kommet frem nu, og jeg haaber da, at den højtærede Formand ogsaa vil give mig Til-ladelse til paa dette noget sene Tidspunkt at vende tilbage til nogle af de Betragtninger, som det ærede Medlems Tale giver Anledning til, og som jo egentlig hørte hjemme ved Sagens første Behandling.

Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelse om, at mit Grundlag var ukorrekt, det ærede Medlem sluttede jo alligevel med at sige, at det var i alt væsentligt rigtigt. Jeg havde sagt 5:1, idet jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at jeg havde afrundet det; nu siger det ærede Medlem, at det skal være $5\frac{1}{3}$:1, saa er det fuldt korrekt. Maa jeg i øvrigt sige angaaende mine Tal, at de stammer fra Københavns statistiske Kontor, fra hvilket ogsaa det for begge Kommuner fælles statistiske Tabelværk, som jo maa være det ærede Medlem bekendt, stammer. Og for at